ДО ПОСТУМА Оди, II, 14

О, як же хутко, Постуме, Постуме,
Спливають роки! Як не годи богам,
А прийдуть зморшки, прийде старість,
Смерть невблаганна тебе настигне.
Дарма Плутона ти гекатомбами
Щодня благаєш немилосердного —
Його ж підземних пут не зірвуть
Велет лихий Геріон* і Тітій**,-
А всі ми, смертні, щедро згодовані
Землі дарами, маєм до хвиль зійти,
Чи скіпетр*** в світі ми носили,
Чи хліборобське тримали рало.
Даремно бою ми уникатимем
І буйно збитих хвиль Адріатики,
Даремно будем в дні осінні
Вітрових змін стерегтись облудних,-
Однак побачим мляво розгойдані
Коціту хвилі і Данаїд-сестер
Безславну долю, смутку повну,
І ненастанну Сізіфа муку;
Однак покинем землю і власний дім.
Дружину вірну, і з усього добра [464]
Самий тобі повік лишиться
Смутку віщун, кипарис жалібний.
А твій наступник, мудро розтратливий,
Добуде Цекуб**** — із-під семи замків
І марно піде плин коштовний,
Гідний найкращих бенкетів жрецьких.

[* Геріон — міфічний триголовий потворний велетень, який жив десь па крайньому заході відомого тоді світу, на острові Еріфеї (або в Іспанії) і був убитий Ге-раклом.]

[** Тітій — другий міфічний велетень, скинутий у Тартар.]

[*** Скіпетр (грецьке "скептрон", латинське "спептрум")-відзнака

царської влади.]

[**** Цекубське вино — один з вищих сортів вина в стародавній Італії.]